

[Ole Bjørn Kraft.]

paa er talrige som Havets Sand. Der er indledet en Sindelagsspionage mod Embedsmænd, der er Medlemmer af Sydslesvigsk Forening, igennem en direkte Ansættelse af Personer med denne Opgave. Et særligt Kontor organiserer Arbejdet mod Sydslesvigsk Forening. Landsregeringen arbejder energisk for at fjerne alle Embedsmænd, der enten er dansksindede eller upartiske. Amtsskoleraaderne udsættes for Forfølgelse paa Grund af deres ligelige Optræden mod danske og tyske Skoler. Embedsmænd maa fremskaffe Beviser for, at de ikke er Medlemmer af Sydslesvigsk Forening. Borgmester Hermann Clausen i Slesvig har givet Offentligheden klar Besked om, hvad det er, der her foregaar. Hvorledes staar det under disse Forhold til med det kulturelle Arbejde, til Eksempel med Skolesagen? Siden 1946 er ikke nogen ny dansk Skole blevet godkendt af Regeringen. Der er 120 Skoler, som venter paa at komme i Gang. Paa alle Maader lægger man Hindringer i Vejen for det danske Skolearbejde. Landsregeringen har leveret os mere end Beviser nok for Nødvendigheden af administrativt at skille Sydslesvig fra Holsten, for at Frihed og Rimelighed kan komme til at herske i Landsdelen.

Men det største, alvorligste Problem er de østtyske Flygtninge og den Stilling, der gives dem i Landsdelen. Ogsaa her gaar Udviklingen helt paa tværs af de Ønsker og Synspunkter, som vi stærkt og klart fra den danske Rigsdag og den danske Regering har ført frem i vort Memorandum af 30. Januar 1946. Man kan ikke overdrive den Alvor, hvormed vi maa se paa denne Sags Udvikling. Flygtningeproblemet kan blive helt afgørende. Det er Grundproblemet. Løses det ikke paa en saadan Maade, at den hjemmehørende Befolkning bevarer sin Indflydelse i sin egen Hjemstavn, faar Flygtningene Bofasthed og Magt i Landsdelen, skal man ikke gøre sig nogen Illusioner om den kulturelle og politiske Frihed, som Sydslesvig vil kunne opnaa, heller ikke med Hensyn til vor egen Tryghed i Nord-slesvig. Skabes der saaledes kunstigt et Nordpreussen eller, om man vil, et nyt Østpreussen i Sydslesvig, vil Muligheden for Opfyldelsen af vore Ønsker være forspildt og dermed en varig Forringelse blive skabt af Vilkaarene for den oprindelige Befolkning. Alle smukke Ord om kulturel og humanitær Støtte dernede vil da være værdiløse. Samtidig maa Nordslesvig og vi se en Fremtid i Møde med et øget folkeligt og politisk Pres mod vor Grænse. Herom kan der ikke være Uenighed. Det udtrykkes jo

ogsaa klart i den Henvendelse, som den 17. Juli 1946 blev rettet til Regeringen, og hvori det hed, at disse Flygtninge

„rummer en Trusel af alvorligste Art mod Danskheden i Sydslesvig og mod Danmarks Grænse“, underskrevet af Repræsentanter for saa at sige alle Kredse i vort Folk, ogsaa det radikale Parti, ogsaa Socialdemokratiet.

Fra tysk Side arbejdes der energisk paa at sikre Flygtningenes Indflydelse paa alle Omraader. Der er planlagt en Jordreform, der, hvis den gennemføres, vil betyde en mægtig Støtte for Preussificeringen. Man søger at skaffe Flygtninge fast Virksomhed, hvor man har Mulighed derfor. De dominerer allerede aldeles i Administrationen og foretrakkes ved Embedsbesættelser, de udgør Flertallet blandt Lærerne i Flensborg Amt, altsaa stik imod det, vi har henstillet og ønsket. Maaned for Maaned er Muligheden for at faa gennemført vore Ønsker blevet afsvækket, Maaned for Maaned føres der bevidst i Sydslesvig fra Magthavernes, den holstenske Regerings Side en Politik, der er imod vor Opfattelse af Demokrati, og som tilstræber at forhindre noget af de Ønsker, som vi her i denne Sal enstemmigt, fordi vi fandt det retfærdigt til Støtte for en Bevægelse, der vender sit Blik mod Nord, har rettet til Stormagterne.

Men rejser disse uomstødelige Kendsgerninger baade med Hensyn til Menneskerettighederne og Flygtningene saa ikke Sagen paa ny for os? Hvilke Muligheder har vi? Jeg tror, at Tinget med Spænding vil afvente den højtærede Udenrigsministers Redegørelse for sit og Regeringens Syn. Der er mange Spørgsmaal, som det vil være værdifuldt at faa besvaret. Hvilke Muligheder mener Udenrigsministeren, at der under disse Omstændigheder findes for at faa gennemført den internationale Garanti, som vi har foreslaaet i vort Memorandum, og vil den være tilstrækkelig med de Erfaringer, som vi alt har gjort om en tysk Regerings Opfattelse af Stillingen — og lad os ikke glemme, at det er en socialdemokratisk Regering dernede, der handler saaledes? Vil det være tilstrækkeligt at gaa den Vej for at sikre disse kulturelle Frihedsgoder? Lad os erindre, at et Medlem af denne Regering, Minister Arp, har udtalt, at Sydslesvigerne efter Englændernes Bortdragen vil blive tiltalt for Højforræderi. Anser Udenrigsministeren da ikke den administrative Adskillelse for næsten en Nødvendighed? Hvilke Muligheder har vi for at faa Flygtningene bort, hvilke Anstrengelser har Udenrigsministeriet gjort sig for at vække